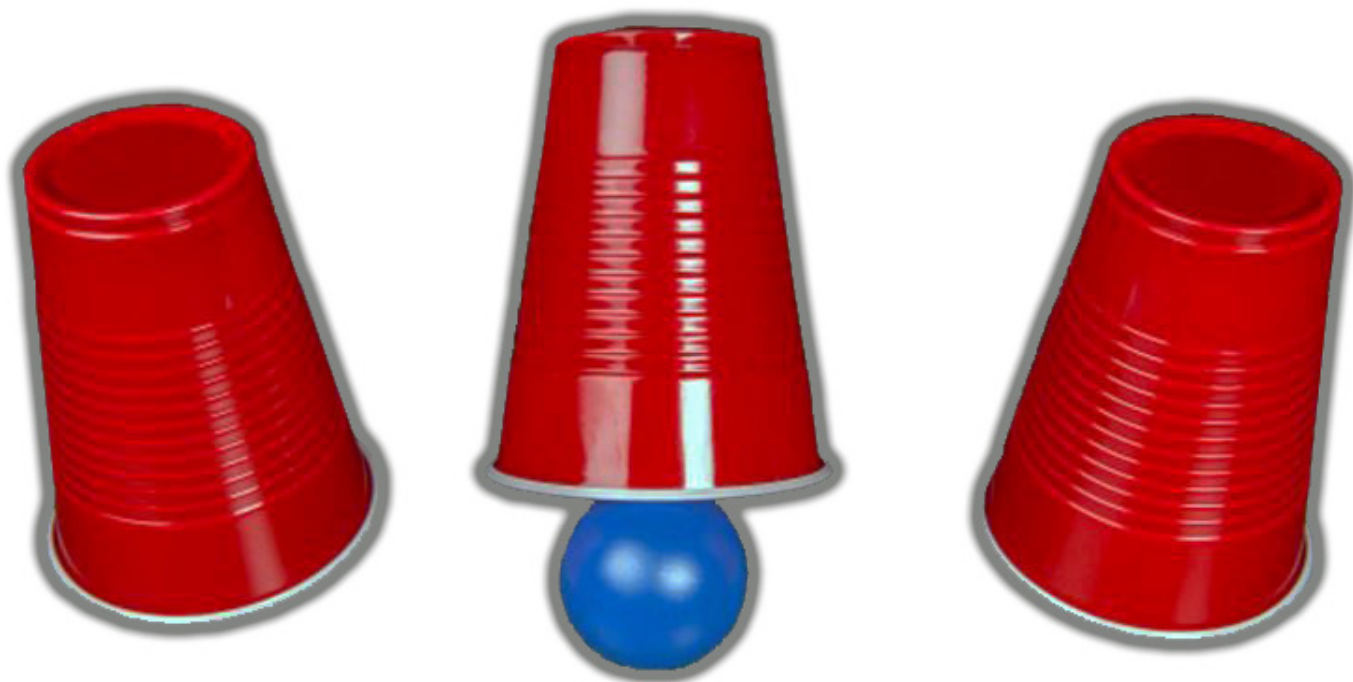

Acord sobre condicions laborals, o com vendre fum

El passat 9 de març, CCOO, UGT i CSIF van signar a Madrid un acord amb l'Administració de l'Estat sobre ocupació i condicions de treball, que serà vigent durant el període 2018-2020.

Tant el Govern espanyol com les centrals sindicals que l'han signat s'han esforçat més a publicitar-lo que no pas a dur a terme una negociació mínimament digna. Probablement, davant el nou cicle electoral que s'acosta, especialment el 2019, ambdós actors han de transmetre notícies

positives, tot i que siguin dubtoses, és a dir, necessiten vendre fum.

Tot seguit analitzarem els diferents apartats d'aquest acord.

Retribucions

S'hi especifica quant pensen pujar-nos el sou en cadascun dels tres anys del període, distingint-hi un augment fix anual, un altre de variable vinculat a uns objectius de creixement del PIB prefixats i uns fons addicionals:

	2018	2019	2020	2021	Llegenda
Part fixa	1,50%	2,25%	2%		
Part variable	0,25% *	0,25%**	1%**	0,55% ***	Es faria efectiva l'1 de juliol! * Si el 2018 el PIB espanyol creix un 3,1% o més. ** Si el PIB és igual o superior al 2,5% (si no, es reduirà proporcionalment). *** Si es compleix l'objectiu d'estabilitat pressupostària (el dèficit).
Fons addicionals	0.2%	0.25%	0.3%		Cada administració els podrà destinar a remunerar la productivitat, millorar complements o fer aportacions a fons de pensions
Inflació prevista catalana	2,025%*	2,025%**	2,025%**		* Inflació prevista per l'OCDE per al 2018 (1,8) més el diferencial a Catalunya segons l'INE (0,225). ** Extrapolació de les dades del 2018.

Hem reproduït els increments salarials de l'acord, però cal tenir en compte que la part variable anual s'hauria de dividir per 2, ja que serà efectiva a partir de l'1 de juliol.

Part fixa

Si tenim en compte que, amb la darrera dada de l'INE, el febrer de 2018 el diferencial de l'IPC català respecte al de l'Estat espanyol va ser un 0,225%, vol dir que, d'acord amb les previsions de l'OCDE (increment de l'IPC espanyol del 1,8%), l'IPC augmentarà un 2,025% a Catalunya. Si extrapolem i acumulem aquestes dades per als propers tres anys, resulta que el **nostre salari fix s'incrementarà en un 5,85%, mentre que els preus catalans s'encariran un 6,20%. PERDEM PODER ADQUISITIU!**

Part variable

Aquesta pujada variable només s'aplicarà si s'arriben als objectius de creixement del PIB que s'estableixen. A més, només serà efectiva a partir de l'1 de juliol! Per tant, els percentatges totals publicitats no són reals, sinó fum propagandístic, perquè, en realitat, en cada exercici econòmic només percebrem la meitat d'aquest increment salarial. Un altre condicionant d'aquesta part variable és el fet que s'aplicarà «en l'àmbit previst a la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat». Què passarà, doncs, si no hi ha pressupostos?

És una veritable incongruència vincular una pujada salarial a l'increment del PIB. El grau d'irresponsabilitat dels sindicats signants en acatar les directrius de l'FMI i del Banc Mundial és enorme: ja no es lliga la pujada amb l'IPC de l'any anterior (com es feia abans), ni amb l'IPC previst per a l'any següent (com van acatar més endavant), sinó al creixement econòmic, en una deriva neoliberal més. I a més a més ho fan fixant un percentatge concret. Podria ocórrer que no s'assolís aquest creixement o que, encara que s'hi arribés, l'IPC es disparés, de manera que es produiria una pèrdua del poder adquisitiu dels treballadors i treballadores públics.

Si l'any 2020 es compleixen "los objetivos en materia de estabilidad presupostaria (déficit público) para el Reino de España", hi haurà una pujada addicional del 0,55%, que es pagaria el 2021. Un altre cop es fixen condicions i escenaris completament incontrolables.

Fons addicionals

L'acord preveu que, durant els tres anys de vigència, cada administració podrà (no és de compliment obligat) destinar un percentatge addicional de la massa salarial a remunerar la productivitat, millorar complements o fer aportacions a fons de pensions:

Endevineu què farà l'Administració catalana, que ni tan sols ens paga el que ens deu. A més, cal tenir en compte:

1. L'acord no obliga l'Administració catalana.
2. Pot generar diferències de condicions laborals respecte altres comunitats autònomes.
3. Aquests fons poden anar als plans de pensions. Ja hi som: privatització i missatge d'inseguretat respecte a les pensions públiques. A més, a nivell estatal CCOO i UGT hi tenen interessos (són accionistes dels plans de pensions de BBVA o Telefonica, gràcies als quals tots dos sindicats van obtenir més de 4 milions d'euros el 2013) i cobren comissions de gestió de la «gestora del Plan de Pensiones del Estado» per la seva participació (15% cada un).

Oferta d'ocupació i estabilització

L'acord fixa una taxa de reposició del 100% per al 2018 en el cas d'aquelles administracions que durant l'exercici 2017 hagin complert l'objectiu d'estabilitat pressupostària. Molt sovint les "taxes de reposició" no serveixen per posar fi a la temporalitat. En el millor dels casos, es reposa el 100% de les jubilacions, amb un 5% d'addicional dintre del marc d'estabilitat pressupostària i financera. Curiosament,

els únics cossos que veuran incrementades les plantilles (amb una taxa de reposició del 115%) seran la policia i l'Exèrcit. Que preveuen escenaris convulsos i incerts?

Pel que fa a l'estabilització de l'ocupació pública, poca cosa s'afegeix al que ja deia l'acord signat el 29 de març de 2017 i que ja vam explicar a bastament en el seu moment.

Així doncs, un altre cop es perd una oportunitat per consolidar i funcionaritzar el personal interí que està ocupant una vacant.

Mesures en matèria de jornada

Contempla la possibilitat que les administracions puguin establir jornades diferents de la general de 37,5 hores. Tanmateix, aquesta possibilitat no resulta aplicable a les comunitats que incompleixin l'objectiu de dèficit.

Hi haurà també la possibilitat d'atorgar un nombre d'hores anual (unes 80), recuperables, per a tenir cura de persones grans, discapacitats i fills menors.

Incapacitat temporal

Es concedeix autonomia a les diferents administracions per a determinar, en cas de baixa, com complementar la prestació de la Seguretat Social fins a un màxim del 100% de les retribucions.

Això sí, s'aprofita aquest apartat, que en principi regula un dret, per establir, amb la col·laboració dels sindicats signants i no pas de forma potestativa sinó obligatòria, un pla de control de l'absentisme.

USTEC·STEs (IAC) continuarà lluitant perquè totes les baixes estiguin retribuïdes al 100% i que cap treballador/a es trobi amb els problemes que han tingut alguns companys i companyes per al seu cobrament quan han hagut d'especificar i justificar documentalment algun cas cobert.

Valoració d'USTEC·STEs (IAC)

Segons el nostre parer, l'acord és completament insuficient per les raons següents:

- Ens lliga de peus i mans fins al 2020 amb relació a la lluita per recuperar els drets i el poder adquisitiu perduts. Estem en un moment de mobilització, no pas de vendre fum. A més, aquest acord pot comportar una nova pèrdua de poder adquisitiu.

- Consolida les retallades ja que només s'hi fa un agraïment genèric als treballadors i treballadores públics però no recuperem el que s'ha perdut ni s'esmenta la

possibilitat de fer-ho. Per tant, es consolida, entre d'altres, la retallada del 5% del sou patida el 2010, que de fet no surt en tot l'acord i, per tant, es dona per perduda.

- Rebutgem de totes totes que les nostres nòmines es vinculin al creixement del PIB o a l'estabilitat pressupostària.

- Hem demanat una Mesa General per parlar de l'adequació i aplicació d'aquest acord. El nostre objectiu serà mostrar-ne la insuficiència i aconseguir que el govern apliqui la **moció 121/XI del Parlament**. Recordem que tant CCOO i UGT com l'Administració la van deixar en paper mullat amb l'acord de juliol de 2017, en la mesura que no van aprofitar el fet que la moció instava el Govern a retornar les pagues del 2013 (durant el 2018) i del 2014 (durant el primer trimestre del 2019) o a suprimir els descomptes salarials que s'apliquen en la gran majoria d'incapacitats temporals.

- Si fem història des del 2010 el poder adquisitiu del personal de les administracions públiques **s'ha reduït en un 16,37%**. Les retallades salvatges, la lenta recuperació de les pagues extres perdudes i la congelació salarial han produït una diferència que ja és hora que desaparegui. La distància entre el salari i el poder adquisitiu real es fa encara més gran (18,62%) si tenim en compte el personal més novell que ha entrat al sistema educatiu, a qui el Govern ha allargat de 6 a 9 anys el període necessari per poder cobrar el primer complement o estadi.

AFILIA'T

LA NOSTRA
FORÇA
ÉS LA TEVA
PARTICIPACIÓ

BUTLLETA D'AFILIACIÓ A USTEC·STEs

DADES PERSONALS

Nom i cognoms _____
NIF
Data de naixement
Adreça _____
Codi postal _____ Localitat _____
Tel. fix
mòbil
Adreça electrònica _____

DADES PROFESSIONALS

Centre de treball _____
Localitat _____
Situació laboral: definitiva interinatge i substitucions
provisional/expectativa de destinació pràctiques atur
Col·lectiu: inf/primària secundària ptpf adults
serveis educatius privada p. laboral universitat

DADES BANCÀRIES

Titular de la llibreta o compte corrent (nom i cognoms) _____

Sr./Sra. director/a: faci efectius, fins a nou avís, amb càrrec al meu compte, els rebuts que li siguin presentats pel sindicat USTEC·STEs a nom meu.

CODI IBAN

CC

Localitat, data _____

Signatura del titular

USTEC·STEs
Intersindical Alternativa de Catalunya IAC

 Barcelona 93 302 76 06
Girona 972 20 20 34
Lleida 973 26 30 32
Tarragona 977 23 52 63
Tortosa 977 51 10 46

barcelona@sindicat.net
girona@sindicat.net
lleida@sindicat.net
tarragona@sindicat.net

www.facebook.com/groups/ustecstes/

[@USTECSTEs](https://twitter.com/USTECSTEs)

